

בש"פ 2432/21 - איאד קרעין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2432/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: איאד קרעין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-
מ"ת 1192-04-19 מיום 21.3.2021 שניתנה על ידי
השופט א' רובין

תאריך הישיבה: א' באייר התשפ"א (13.4.2021)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדרה דין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקה מעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רובין) במ"ת 1192-04-19 מיום 21.3.2021, בגדרה נדחתה בקשת העורר לבטל את הרחקתו מירושלים ומביתו בג'בל מוכבר.

רקע וההליך בבית משפט קמא

2. נגד העורר ואחיו הוגש כתב אישום, המייחס לעורר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף

עמוד 1

329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק; ולאחי העורר עבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין וכן עבירות נלוות נוספות.

3. בתמצית בלבד אציין כי על פי עובדות כתב האישום, משפחת העורר גרה בשכנות עם משפחת מסוודה (להלן: משפחת המנוח).

ביום 12.3.2019, הגיעה לבית משפחת המנוח משאית ובה ריהוט שהוזמנה על ידי ואשר הוחנתה על ידי נהג המשאית (להלן: הנהג) בסמוך לביתם. לאחר שהבחין אביו של העורר במשאית, התגלע בינו לבין הנהג ויכוחאודות מקום החניית המשאית, במהלכו נשמעו צעקות.

למשמע הצעקות ולאחר שהבחין העורר ואחיו במתרחש, הצטייד העורר באלת "בייסבול" ואילו אחיו הצטייד בסכין, מקל ארוך ואקדח. העורר ניגש למשאית, בה ישב הנהג, החל לבעוט בה באמצעות אלת הבייסבול, שבר את החלון שבצד הנהג וחבט בראשו ובידו של הנהג.

עוד מתואר כי אחד מבני משפחת המנוח, סאמחמסוודה (להלן: המנוח), ניגש אל העורר על מנת להרחיקו. משהבחין אחיו של העורר בעימות בין המנוח לבין העורר, גמלה בליבו ההחלטה להמית את המנוח, ובעקבות זאת דקר אותו מספר פעמים בפלג גופו העליון בסכין בה הצטייד מבעוד מועד.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר ואחיו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

בהחלטה מיום 18.4.2019 נקבע בעניינו של עורר כי מתקיימות ראיות לכאורה וכי קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. כמו כן, בית המשפט המחוזי הורה על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של העורר לצורך בדיקת חלופת מעצר.

5. ביום 21.5.2019 קיבל בית המשפט המחוזי את המלצת שירות המבחן שלא להורות על שחרורו לחלופת מעצר. בתוך כך, הסתמך בית המשפט על התרשמות שירות המבחן מאישיותו האימפולסיבית, על רקע עברו הפלילי בגינו ריצה עונש מאסר; וכי אין בחלופת מעצר בית בפיקוח הוריו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. זאת ועוד, נקבע כי לנוכח האמור אף אין מקום לעריכת תסקיר משלים לבחינת חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, שאף בה אין כדי לאיין את מסוכנות העורר.

6. משהוגשה בקשה לעיון חוזר, בית המשפט המחוזי הורה על הכנת תסקיר משלים בעניינו של העורר. בעקבות קבלת התסקיר, החליט בית המשפט המחוזי ביום 26.6.2019 כי העורר יהא נתון באיזוק אלקטרוני בשוב אבו גוש בפיקוח מפקחים ובתנאי ערבות והגבלות כמפורט בהחלטה.

7. במועד מאוחר יותר העורר הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בבקשה לאפשר את יציאתו לעבודה בפיקוח.

בהחלטה מיום 18.11.2019 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה והורה על ביטול האיזוק האלקטרוני, המשך שהייתו בפיקוח אנושי, והתרת יציאתו לעבודה בפיקוח מעסיקו, תוך איסור כניסתו לתחומי העיר ירושלים.

8. ביום 20.3.2020 הוגשה בקשה נוספת להקלה בתנאי מעצרו של העורר, ובה עתר העורר כי האיסור על כניסתו לעיר ירושלים, יבוטל. בעקבות בקשה זו הורה בית המשפט על הכנת תסקיר משלים, ממנו עלה כי העורר אינו עובד מזה חמישה חודשים בשל כשלים טכניים מול מנהל העבודה; כי, מאחר שהוא נתון בפיקוח בן דודתו בזמן העבודה, הוא מתקשה למצוא עבודה אחרת; וכי, הואיל והעורר מתקשה לבחון את השלכות מעשיו, אין מקום לשנות את תנאי

מעצרו.

9. עקב התפרצות מגפת הקורונה הוגש ביום 3.8.2020 תסקיר משלים נוסף, ממנו עלה כי נחתם הסכם "עטווה" בין משפחת העורר לבין משפחת המנוח, המהווה הסכם "דחייה" לקראת הסכם "סולחה" ומכוחו שילמה משפחת העורר פיצוי כספי למשפחת המנוח. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ על ביטול הרחקתו מירושלים על מנת שיוכל למצוא עבודה לנוכח קשייו הכלכליים.

10. בהחלטתו מיום 13.8.2020 התיר בית המשפט המחוזי לעורר להשתלב במקום עבודה חדש, אך נמנע מלבטל את הרחקתו מהעיר ירושלים.

11. ביום 17.9.2020 התבקש בית המשפט המחוזי לשוב ולבחון את המלצת שירות המבחן לביטול הרחקת העורר מירושלים. מהתסקיר שהוגש עלה כי הואיל ולא דווח על הפרת תנאי מעצר, ולנוכח קשיה המתגברים של משפחת העורר, המליץ שירות המבחן על מעצר בית לילי בלבד, וזאת על מנת שיוכל לעבוד שעות נוספות.

באשר לביטול הרחקתו מירושלים, הומלץ כי מאחר שהסכם ה"סולחה" עתיד להיחתם רק בחודש יולי 2021 וכי עד אז משפחתו של העורר לא תוכל לשוב להתגורר בשכונת ג'בל מוכבר, אין מקום לביטול ההגבלה בשלב זה, בייחוד שעה שהעורר מצא מקום עבודה אחר.

12. ביום 30.11.2020 קבע בית המשפט המחוזי עדיין גלומה בעורר "מסוכנות מסוימת" וכי היחסים בין משפחת המנוח ומשפחת העורר טרם נרגעו סופית. על רקע זה והמלצת שירות המבחן הורה בית המשפט המחוזי כי העורר יוכל לצאת ממעצר בית לצרכי עבודה בין השעות 7:00-22:00; וכי יוכל לצאת באותן שעות אף לצרכים אחרים בליווי אחד ממפקחיו. יתר תנאי המעצר נותרו ללא שינוי.

13. על החלטה זו הוגש ערר לבית משפט זה (השופט ג' קרא), אשר הורה למשטרת ישראל להגיש עדכון אודות "מצבו של השטח" בכל הקשור למתרחש בין משפחת העורר לבין משפחת המנוח.

הודעת העדכון הוגשה ביום 27.12.2020 ולפיה החזרתו של העורר לעת הזו לעיר מגוריו ירושלים עלולה להוביל להסלמת הסכסוך ולפגוע בהסכם ה"עטווה".

בדין שהתקיים ביום 27.1.2021 הודיע בא כוח העורר כי משפחת המנוח עזבה את מקום מגוריה בג'בל מוכבר ועברה להתגורר בכפר עקב, בתחומי הרשות הפלסטינית. בעקבות הודעה זו נקבע כי הערר התייתר והומלץ לעורר להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, תוך שמשטרת ישראל תגיש הודעת עדכון נוספת.

14. בעקבות הגשת בקשה נוספת לעיון חוזר, הוכנה הודעת עדכון מטעם משטרת ישראל ביום 17.3.2021, ממנה עלה כי משפחת המנוח אכן עברה להתגורר במקום אחר; וכי, על פי הידוע, בכוונתם למכור את ביתם בג'בל מוכבר. יחד עם זאת, הובהר כי נרשמו לאחרונה מספר אירועים בעקבות ויכוח בין הצדדים על שטח ומעבר דרך, אך הללו לא הבשילו לכדי כתב אישום. עוד נכתב בהודעת העדכון כי ככל הנראה הסיבה לעזיבת משפחת המנוח את ג'בל מוכבר הוא החשש שהסכסוך יתפתח ויעמיק.

לנוכח האמור, התרשמה משטרת ישראל כי הסכסוך בין הצדדים עודנו "נפיץ" ויש לבחון את הלך הרוחות לאורך זמן.

ביום 21.3.2021 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר, תוך שקבע כי "המתח" בין הצדדים טרם התפוגג וכי "הסכסוך עדיין נפיץ" ובשל כך נראה כי מוקדם עדיין להתיר לעורר להיכנס לתחומי העיר ירושלים.

טענות הצדדים בערר

15. בא כוח העורר שב וטען בפני כי העורר לא הפר את התנאים שנקבעו בעניינו בהחלטותיו השונות בבית המשפט המחוזי וכי מאז הגשת כתב האישום חלפו 21 חודשים ומשפטו טרם הסתיים.

זאת ועוד, נטען כי משפחת המנוח עזבה את ירושלים וממילא נחתם בינה לבין משפחת העורר הסכם "עטווה", והסכם "סולחה" עתיד להיחתם במהלך חודש יולי השנה.

עוד נטען כי העורר ומשפחתו מצויים בקשיים כלכליים; וכי, לעת הזו, אף אין עתיד נראה לעין לסיום הליך העיקרי, היות שכתב האישום בעניינו מתייחס אף לשותפו/אחיו.

16. מנגד באתכוח המשיבה ביקשה לדחות את הערר. בדבריה ציינה כי אכן משפחת המנוח עזבה את ביתה בכפר ג'בל מוכבר ואולם היה זה בעקבות התנכלויות מצד משפחת העורר; וכי מתן אפשרות לעורר לשוב לביתו יהא בבחינת "יצא חוטא נשכר".

בנוסף, הפנתה באת כוח המשיבה למסכת העובדתית שבכתב האישום שהסתיימה בסופו של יום במותו הטראגי של המנוח.

דיון והכרעה

17. לאחר שעיינתי בהחלטת בית המשפט המחוזי, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

כעולה מפירוט החלטותיו השונות של בית המשפט המחוזי, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של העורר נבחנו מעת לעת ובית המשפט גילה התחשבות רבה בעורר עד כי נכון להיום הוגבלה כניסתו לתחומי העיר ירושלים בלבד ואף צומצמו השעות לשהייתו בתנאי מעצר בית באופן ניכר.

סעיף 52(א) לחוק המעצרים מורה:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

בבסיס הוראת החוק הנ"ל בחינת שינוי הנסיבות בעניינו של נאשם, אשר יש בהן כדי להשפיע על ההחלטות שניתנו בעניינו במהלך ההליך העיקרי המתנהל נגדו ואשר יש בהן כדי ללמד האם השתנתה נקודת האיזון בין הגבלת חירותו של נאשם לבין האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור וביטחונו.

18. במקרה דנן, אני סבור כי החלטת בית המשפט המחוזי בדיון יסודה.

אמנם משפטו של העורר טרם הסתיים ומאז הגשת כתב האישום חלפו חודשים רבים ואולם כעולה מהודעת עדכון של משטרת ישראל עדיין קיים מתח רב בין משפחת המנוח לבין משפחת העורר עד כי המצב כיום הוגדר כ"נפיץ" ונפתחו מספר אירועים בעקבות כך בין הצדדים.

במענה לשאלתי באשר לפשר הימשכות ההליך הפלילי וטרם סיום שמיעת הראיות, הובהר כי מתנהלות שיחות בין באי כוח אחי העורר עם המשיבה, שטרם הבשילו. אני סבור כי נכון יהא לקדם את שמיעת הראיות בתיק זה, ללא

קשר ובמקביל לכל משא ומתן המתקיים לסיומו של תיק זה או אחר בהסדר טיעון.

19. בנסיבות העניין לא מצאתי כי יש להיעתר לבקשת העורר ולבטל את הרחקתו מירושלים.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, א' באייר התשפ"א (13.4.2021).

ש ו פ ט
